

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 1 października 2020r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w III Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Borowczak

Protokolant: prot. sąd. Magdalena Górecka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań - Grunwald w Poznaniu Krzysztofa Kapuścińskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 26 lutego, 4 czerwca, 20 sierpnia i 18 września 2020r.

sprawy **D. D. (1)**, syna M. i H. z d. S., urodzonego w dniu (...) w P.

oskarżonego o to, że :

działając wspólnie i w porozumieniu z G. W. (1), w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w okresie od 5 sierpnia do 5 grudnia 2014r. w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez zawarcie przez G. W. (1) w imieniu Spółki (...) Sp. z o.o. z E. W. w dniu 5 sierpnia 2014r. przyrzeczenia zawarcia umowy pożyczki na kwotę 26.000 zł oraz w dniu 17 listopada 2014r. umowy przedwstępnej umowy pożyczki na w/w kwotę doprowadził E. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że wzbudzając u pokrzywdzonej przeświadczenie o zamiarze jej spłaty przez G. W. (1), E. W. zawarła w dniu 5 sierpnia 2014r. z D. D. (1) niekorzystną umowę pożyczki na kwotę 25.000zł z zabezpieczeniem w postaci przewłaszczenia należącej do niej nieruchomości stanowiącej działkę o nr (...) położonej w P. przy ul. (...) o wartości 507.642 zł z terminem płatności do dnia 5 grudnia 2014r., co z powodu umyślnego i objętego porozumieniem z G. W. (1) braku jej spłaty przez w/w skutkowało przejściem własności przedmiotowej nieruchomości na rzecz D. D. (1), wprowadzając E. W. w błąd poprzez zapewnienie jej wspólnie i w porozumieniu z G. W. (1) o zamiarze i możliwości spłaty przez niego zaciągniętej przez E. W. od D. D. (1) w dniu 5 sierpnia 2014r. pożyczki w kwocie 25.000 zł oraz braku uprawnień do reprezentowania Spółki (...) Sp. z o.o. przez G. W. (1) przy zawieraniu umów przez tą spółkę z E. W.

tj. przestępstwo z art. 286§1 k.k. w zw. z art.294 §1 k.k. w zw. z art.12 k.k.

1) Oskarżonego D. D. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany i za to na podstawie art.294§1 k.k. oraz art.33§1 k.k. wymierza mu karę:

a) 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

b) grzywny w liczbie 200 (dwustu) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokości jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

2) Na podstawie §2, §3, §4, §17 ust.1 pkt.2 i ust.2 pkt.5 i ust.5 oraz §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. T. kwotę 1.260 zł + VAT tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżycielce posiłkowej E. W. z urzędu.

3) Na podstawie art.624§1 k.p.k. zwalnia oskarżonego D. D. (1) na zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych

SSO Tomasz Borowczak

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 1 października 2020r.	Sygnatura akt	III K 458/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. D. (1)	Oskarżony D. D. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z G. W. (1), w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w okresie od 5 sierpnia	

do 5 grudnia 2014r. w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez zawarcie przez G. W. (1) w imieniu (...) sp. z o.o. z E. W. w dniu 5 sierpnia 2014r. przyrzeczenia zawarcia umowy pożyczki na kwotę 26.000 zł oraz w dniu 17 listopada 2014r. umowy przedwstępnej umowy pożyczki na w/ w kwotę doprowadził E. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że wzbudzając u pokrzywdzonej przeświadczenie o zamiarze jej spłaty przez G. W. (1), E. W. zawarła w dniu 5 sierpnia 2014r. z D. D. (1) niekorzystną umowę pożyczki na kwotę 25.000 zł z zabezpieczeniem w postaci przewłaszczenia należącej do niej nieruchomości stanowiącej działkę o nr (...) położonej w P. przy ul. (...) o wartości 507.642 zł z terminem płatności do dnia 5 grudnia 2014r., co z powodu umyślnego i objętego porozumieniem z G. W. (1) braku jej spłaty przez w/ w skutkowało przejściem własności przedmiotowej nieruchomości na rzecz D. D. (1), wprowadzając E. W. w błąd poprzez zapewnienie jej wspólnie i w porozumieniu z G. W. (1) o zamiarze i możliwości spłaty przez niego zaciągniętej przez E. W. od D. D. (1) w dniu 5 sierpnia 2014r.

		pożyczki w kwocie 25.000 zł oraz braku uprawnień do reprezentowania (...) sp. z o.o. przez G. W. (1) przy zawieraniu umów przez tą spółkę z E. W. - czym wypełnił znamiona przestępstwa z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k.	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W czerwcu 2014r. pokrzywdzona E. W. była właścicielką nieruchomości położonej w P., obręb Ł., przy ul. (...) (działka (...), o powierzchni 1.095 m ^(2,) księga wieczysta (...) prowadzona przez Sąd Rejonowy(...) w P., (...)). W tym czasie E. W. pozostawała zadłużona wobec kilku podmiotów na kwotę łącznie około 20.000 zł, przy czym nie miała zdolności kredytowej pozwalającej jej na zaciągnięcie zobowiązania finansowego w banku. Z tego powodu, poszukując możliwości uzyskania środków finansowych na spłatę wymagalnych zobowiązań, na początku czerwca 2014r. E. W. zaczęła rozglądać się w prasie za ofertami pożyczek pieniężnych i w ten sposób natknęła się w gazecie (...) na ogłoszenie o udzielanych pożyczkach przez firmę (...), której	Zeznania E. W.	k.1320-1323 w zw. z k.31-34, 244-246, 736-744, 750-751, 756, 1245	

siedziba znajdowała się w P. przy ul. (...). E. W. skontaktował się telefonicznie z w/w firmą rozmawiając z E. K. (1), której przedstawiła chęć uzyskania pożyczki w kwocie 20.000 złotych wyraźnie zastrzegając, że na jej spłatę będzie potrzebować co najmniej trzech lat. E. K. (1) przeprowadziła z pokrzywdzoną krótki wywiad, po czym poinformowała ją, że skontaktuje ją z ich konsultantem, którym okazał się G. W. (1).			
Zeznania E. K. (1)	k.1367-1368 w zw. z k.238-240, 745-750,		
Dokumentacja dot. nieruchomości położonej w P., ul. (...) uzyskane z Wydziału (...)	k.51-138, 521-558, 580-638, 1126-1193		
G. W. (1) w tym czasie był jedynym udziałowcem (...) spółki z o.o., nie posiadając jednak prawa do jej reprezentacji. (...) sp. z o.o. została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym (...) w P. Wydział (...) pod numerem KRS (...) w dniu 5 lutego 2010r. (na podstawie umowy spółki z dnia 15 grudnia 2009r. - akt notarialny repetytorium (...) nr (...)). Prezesem zarządu spółki i osobą wyłącznie uprawnioną do jej reprezentacji był w tym czasie S. S. - obywatel K. (z którym G. W. (1)	Częściowo wyjaśnienia D. D. (1)	k.1319-1320, 1323, 1348-1349, 1383-1384	

nie miał w 2014r. żadnego kontaktu), zaś spółka w przedmiocie swojej działalności nie miała wpisanego udzielania pożyczek i pośrednictwa finansowego. Spółka ta zgodnie z danymi z KRS złożyła sprawozdanie finansowe za lata 2010–2011r., w latach 2010–2013 nie prowadziła działalności, nie przynosiła dochodu oraz nie płaciła podatku VAT, a jej kapitał zakładowy wynosił zaledwie 5.000 zł. W okresie od 24 października 2014r. do 31 listopada 2014r. G. W. (2) został zgłoszony do ubezpieczeń przez przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w L. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za październik w kwocie 109,57 zł i za listopad w kwocie 420 zł. Za rok 2013 (...) spółka z o.o. nie złożyła deklaracji CIT 8, deklaracji PIT 4R oraz deklaracji VAT-7.

Na przełomie 2013r. i 2014r. G. W. (1) podjął decyzję, iż zajmie się działalnością w zakresie udzielania pożyczek gotówkowych pod zastaw nieruchomości. Wówczas właśnie G. W. (1) jako jedyny udziałowiec (...) sp. z o.o., nie posiadając jednak prawa do reprezentacji spółki, zamieścił ogłoszenie w internecie celem pozyskania potencjalnych

klientów, a także grona inwestorów chętnych do udzielania pożyczek pod zastaw. W ten sposób doszło do nawiązania kontaktu G. W. (1) z oskarżonym D. D. (1) jako „inwestorem”, a następnie obaj postanowili oni wspólnie prowadzić działalność polegającą na udzielaniu pożyczek gotówkowych pod zastaw nieruchomości. W tym celu G. W. (1) zgłosił się do biura (...) przy ul. (...) w P., celem pozyskiwania potencjalnych klientów zainteresowanych wzięciem pożyczki, a jedną z osób, która została skierowana przez biuro (...) do G. W. (1) była właśnie pokrzywdzona E. W..			
Zeznania E. W.	k.1320-1323 w zw. z k.31-34, 244-246, 736-744, 750-751, 756, 1245		
Częściowo zeznania G. W. (1)	k.1342-1345 w z. z k.221-223, 294-296, 668-670, 726-728, 832-833, 1006-1014		
Zeznania E. K. (1)	k.1367-1368 w zw. z k.238-240, 745-750,		
Dokumentacja dot. (...) spółki z o.o.	k.20-23, 140-143, 150-219, 234-237, 270-284, 442-508		
Po dwóch dniach od rozmowy E. W. z E.	Częściowo wyjaśnienia D. D. (1)	k.1319-1320, 1323, 1348-1349, 1383-1384	

K. (1), G. W. (1) zadzwonił do E. W. i zaoferował jej pożyczkę. W trakcie rozmowy telefonicznej E. W. została poinformowana, że aby uzyskać pożyczkę potrzebny jest zastaw adekwatny do pożyczanej kwoty. Jedynym majątkiem, jaki posiadała wówczas pokrzywdzona, stanowiła jej nieruchomość położona w P. przy ul. (...).

W ten sposób oskarżony D. D. (1) oraz działający z nim wspólnie i w porozumieniu G. W. (1) uzyskali okazję do dokonania oszustwa na szkodę E. W. - postanowili oni zawrzeć z pokrzywdzoną umowę, nie mając jednak zamiaru wywiązania się z niej zgodnie z umówionym z E. W. celem – od samego początku bowiem ich celem było doprowadzenie do przejęcia nieruchomości E. W. i w tym zakresie postanowili podzielić się zadaniami i rolami.

G. W. (1) spotkał się z E. W. w biurze przedsiębiorstwa (...) przy ul. (...) - wówczas G. W. (1) poinformował E. W., że zostanie jej udzielona pożyczka na kwotę 25.000 złotych, przy czym 20.000 zł miała otrzymać pokrzywdzona, zaś pozostałe środki miały być prowizją dla firmy pośredniczącej i kosztem aktu notarialnego. Pokrzywdzona wyraziła

zgodę na zabezpieczenie spłaty pożyczki swoją nieruchomością przy ul. (...), przy czym E. W. wyraziła taką zgodę będąc przekonywaną, że nieruchomość ta stanowi tylko niezbędne zabezpieczenie, natomiast w żadnym wypadku nie utraci ona własności tej nieruchomości. E. W. była wielokrotnie zapewniana przez G. W. (1) o jego dobrych zamiarach, o chęci pomocy oraz o tym, że czas spłaty zaciągniętej pożyczki zostanie oznaczony na trzy lata - czyli zgodnie z tym, co wskazywała pokrzywdzona od samego początku prowadzonych negocjacji. Podczas kolejnego spotkania G. W. (2) wytłumaczył E. W. na czym dokładnie polegać będzie całe przedsięwzięcie związane z udzieleniem jej przedmiotowej pożyczki. Wskazał mianowicie, że on sam ani też spółka, która ma być przez niego reprezentowana tj. (...) sp. z o.o., nie mają wystarczających środków finansowych na udzielenie jej pożyczki, dlatego E. W. miała zawrzeć dwie umowy: pierwszą - z „inwestorem”, który faktycznie będzie udzielał jej pożyczki oraz drugą - z (...) sp. z o.o. reprezentowaną (w mniemaniu pokrzywdzonej prawidłowo) przez G. W. (1), która to

spółka zobowiąże się do spłaty pożyczki względem inwestora tak, aby następnie pokrzywdzona mogła spłacić spółce (...) pożyczoną kwotę w ciągu trzech lat tj. do 2017r.. Owym „inwestorem” udzielającym pożyczki był oskarżony D. D. (1), który określił termin spłaty udzielanej pożyczki na 4 miesiące tj. do dnia 5 grudnia 2014r.. Oczywistym dla wszystkich stron transakcji było to, iż tak krótkiego terminu spłaty pożyczki E. W. nie jest w stanie dochować – ona sama od początku wielokrotnie to wskazywała. W tym zakresie została jednak wprowadzona w błąd przez działającego w zмовie z oskarżonym D. G. W., który zapewniał pokrzywdzoną, że kolejna z umów będzie sporządzona w ten sposób, że E. W. uzyska możliwość spłaty pożyczki w terminie kolejnych trzech lat, zgodnie z deklarowaną możliwością. Ani oskarżony, ani G. W. (1) nigdy nie wspominali pokrzywdzonej, by miało to być zdarzenie „niepewne” – przeciwnie, utwierdzano nieustannie pokrzywdzoną w pewności takiej transakcji. G. W. (1) nigdy też nie poinformował E. W., że nie ma uprawnień do zawierania w imieniu spółki (...) jakichkolwiek

umów, że spółka ta ani on sam nie ma wystarczającego kapitału (ani nawet odpowiednich zapisów w KRS co do zakresu działalności) na realizację umowy.

Znajdująca się w trudnej sytuacji finansowej i nie mająca możliwości zaciągnięcia kredytu w banku E. W. ostatecznie zdecydowała się zawrzeć umowę pożyczki z D. D. (1). G. W. (1) opisywał jej całą transakcję jako „pewną i bezpieczną”, nie wskazywał natomiast na żadne ryzyko.

W dniu 5 sierpnia 2014r. wszystkie strony (tj. oskarżony D. D. (1), pokrzywdzona E. W. oraz G. W. (1)) udały się do kancelarii notarialnej prowadzonej przez N. N. (w P. przy ul. (...)). Podczas tego spotkania E. W. po raz pierwszy miała osobisty kontakt z oskarżonym D. D. (1), który jako „inwestor” faktycznie udzielił jej pożyczki z określonym terminem spłaty do dnia 5 grudnia 2014r.. Z treści umowy pożyczki wynikało, że pokrzywdzona zobowiązuje się zwrócić D. D. (1) sumę pożyczki tj. 25.000 zł wraz z należnymi odsetkami. Zabezpieczenie spłaty pożyczki zostało określone w odrębnej umowie przewłaszczenia nieruchomości zabudowanej stanowiącej

działkę o numerze ewidencyjnym (...), obręb ewidencyjny Ł., położonej w P. przy ul. (...) o powierzchni 1.095 m², dla której Sąd Rejonowy (...) w P. prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Umowa pożyczki oraz umowa przewłaszczenia nieruchomości na zabezpieczenie opisana w akcie notarialnym z dnia 5 sierpnia 2014r., rep. A nr (...), zostały E. W. odczytane przez notariusza N. N. wraz z podaniem informacji o dysproporcji wynikającej z różnicy między kwotą pożyczki a wartością nieruchomości należącą do pokrzywdzonej. E. W. pozostawała jednak w przeświadczeniu, które było spowodowane błędnym obrazem rzeczywistości przedstawianym i podtrzymywanym przez G. W. (1) działającego w zмовie z oskarżonym D. D. (1), iż G. W. (1) reprezentuje (...) sp. z o.o., która to spółka pomoże pokrzywdzonej w spłacie w terminie długu względem D. D. (1) i w konsekwencji przystała na wszystkie warunki umów, nie zgłaszając żadnego sprzeciwu. Uczyniła tak również dlatego, że tego samego jeszcze dnia między E. W. a (...) sp. z o.o., w imieniu której występował G. W. (1) (nie mając jednak do tego uprawnień –

czego niestety E. W. nie wiedziała) zostało podpisane przyrzeczenie zawarcia umowy pożyczki, co w mniemaniu pokrzywdzonej stanowiło gwarancję udzielenia jej pożyczki przez tą spółkę, a tym samym wydłużenie okresu spłaty uzyskanej pożyczki do dnia 5 sierpnia 2017r. (punkt 5 przyrzeczenia). Pokrzywdzona bowiem podczas rozmów z oskarżonym D. D. (1) oraz G. W. (1) jednoznacznie, wielokrotnie zaznaczała, że do dnia 5 grudnia 2014r. nie będzie absolutnie w stanie spłacić pożyczki udzielonej jej przez D. D. (1) – na co uzyskiwała jednak zapewnienie, że do tego czasu udzieli jej pożyczki spółka (rzekomo reprezentowana przez G. W. (1)), która spłaci dług względem D. D. (1), zaś pokrzywdzona będzie miała czas na spłatę aż do roku 2017 – tak jak tego chciała i była w stanie uczynić.

E. W., wprowadzona przez oskarżonego D. D. (1) oraz G. W. (1) w błąd co do wyżej opisanych okoliczności, podpisała z D. D. (1) umowę pożyczki na kwotę 25.000zł z obowiązkiem spłaty do dnia 5 grudnia 2014r. ustanawiając jako zabezpieczenie spłaty nieruchomość przy ul. (...) w P.. Z kwoty pożyczki E. W. pokryła koszty aktu notarialnego (2.000 zł)

oraz prowizję dla firmy (...) (również 2.000 zł).		
Zeznania E. W.	k.1320-1323 w zw. z k.31-34, 244-246, 736-744, 750-751, 756, 1245	
Częściowo zeznania G. W. (1)	k.1342-1345 w z. z k.221-223, 294-296, 668-670, 726-728, 832-833, 1006-1014	
Zeznania N. N.	k.1345-1346 w zw. z k.812-814	
Zeznania E. K. (1)	k.1367-1368 w zw. z k.238-240, 745-750,	
Zeznania D. S.	k.1368-1369 w zw. z k.847-848,	
Przyrzeczenie z dnia 5 sierpnia 2014r. zawarcia umowy pożyczki pomiędzy E. W. a (...) spółką z o.o.	k.5,	
Umowa przedwstępna pożyczki zawarta 17 listopada 2014r. pomiędzy E. W. a (...) spółką z o.o.	k.6,	
Umowa pożyczki zawarta 5 sierpnia 2014r. pomiędzy E. W. a D. D. (1)	k.7-8,	
Umowa przewłaszczenia nieruchomości na zabezpieczenie zawarta w formie aktu notarialnego w dniu 5 sierpnia 2014r. pomiędzy E. W. a D. D. (1)	k.9-14, 39-49,	

Dokumentacja dot. (...) spółki z o.o.	k.20-23, 140-143, 150-219, 234-237, 270-284, 442-508		
Dokumentacja dot. nieruchomości położonej w P., ul. (...) uzyskane z Wydziału (...)	k.51-138, 521-558, 580-638, 1126-1193		
W dniu 17 listopada 2014r. została zawarta pomiędzy (...) sp. z o.o. a E. W. umowa przedwstępna umowy pożyczki, na podstawie której do dnia 5 grudnia 2014r. miała zostać zawarta umowa pożyczki na kwotę 26.000 zł. Z umowy tej wynikało, że po zawarciu faktycznej umowy do dnia 5 grudnia 2014r. (...) sp. z o.o. zobowiązuje się spłacić pożyczkę zaciągniętą przez E. W. od D. D. (1) (punkt 6 umowy). Do zawarcia umowy pożyczki zgodnie z przyrzeczeniem z dnia 17 listopada 2014r. nigdy jednak nie doszło, natomiast przez cały czas pokrzywdzona była zapewniana przez G. W. (1), że spółka przez niego reprezentowana spłaci jej dług względem D. D. (1), wobec czego nie ma się ona czym martwić. Działający w zмовie z oskarżonym D. D. (1) G. W. (1) cały czas wywoływał u pokrzywdzonej przekonanie, że ta nie ma jakichkolwiek powodów do obaw, bowiem jej zobowiązanie wobec D. D. (1) zostanie uregulowane przez (...) sp. z o.o. zgodnie	Częściowo wyjaśnienia D. D. (1)	k.1319-1320, 1323, 1348-1349, 1383-1384	

z terminem zawartym w umowie pożyczki z dnia 5 sierpnia 2014r., zaś sama E. W. będzie miała trzy lata na zapłatę (...) sp. z o.o. kwoty 26.000zł.

Tymczasem dopiero w dniu 27 listopada 2014r. podczas Nadzwyczajnego Zgromadzenia

Wspólników spółki (...) sp. z o.o. na mocy trzech uchwał (akt notarialny repetytorium A numer (...)) Zgromadzenie

Wspólników tej spółki (de facto G. W. (1) jako jedyny udziałowiec) postanowiło dokonać zmiany umowy spółki w ten sposób, że rozszerzy działalność spółki o nowe przedmioty działalności w tym m.in. udzielanie kredytów i pożyczek. W uchwale drugiej Nadzwyczajne Zgromadzenie

Wspólników postanowiło dokonać zmiany umowy spółki w ten sposób, że zarządziło wniesienie przez wspólnika dopłaty w kwocie 10.000zł z przeznaczeniem na dokapitalizowanie spółki. Z kolei trzecia uchwała zmieniała umowę spółki w ten sposób, że ustanowiła G. W. (1) prokurentem (...) sp. z o.o.. Następnie dopiero w dniu 28 listopada 2014r. tj. zaledwie 8 dni przed upływem terminu spłaty pożyczki przez E. W. na rzecz D. D. (1), G. W. (1) złożył wniosek do KRS (który wpłynął

do Sądu w dniu 1 grudnia 2014r.) wnosząc o zmianę przedmiotu działalności spółki, zmianę kapitału spółki oraz o zmianę i wpisanie go jako prokurenta (...) sp. z o.o.. Sąd wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych wniosku i następnie z zarządzeniem z dnia 6 lutego 2015r. zwrócono wspomniany wniosek z uwagi na nieuzupełnienie przez G. W. (1) braków formalnych w postaci niepodpisania wniosku przez osoby upoważnione do reprezentacji spółki/ przedłożenie stosownego pełnomocnictwa procesowego do działania w imieniu i na rzecz wnioskodawcy. G. W. (1) złożył skargę na powyższe zarządzenie pismem z dnia 24 lutego 2015r., która to skarga postanowieniem Sądu Rejonowego (...) w P. z dnia 7 kwietnia 2015r. została odrzucona z uwagi na brak uiszczenia w ustawowym terminie należnej opłaty sądowej od skargi. Kolejnym pismem - z dnia 4 maja 2015r. G. W. (1) zażądał się na to postanowienie Sądu wskazując, iż wnosił on o zaliczenie uprzednio złożonej opłaty od wniosku do KRS, który został zwrócony, gdyż wysokość opłaty w obu przypadkach była taka sama tj. 100zł, jednak Sąd Okręgowy w P.(...)Wydział (...) postanowieniem z dnia 1 lipca 2015r. sygn. akt X Gz

431/15 oddalił zażalenie G. W. (1).

Jednocześnie, z upływem terminu na spłatę pożyczki przez pokrzywdzoną E. W., jak również w związku z brakiem podpisania do tego czasu umowy o pożyczkę z (...) sp. z o.o. (zgodnie z postanowieniami umowy z dnia 17 listopada 2014r.) oskarżony D. D. (1) pismem datowanym na dzień 8 grudnia 2014r. skierował do E. W. pierwszą informację, iż wobec faktu, że pożyczka przez niego udzielona nie została spłacona w terminie skorzysta on z przysługującego mu sposobu zaspokojenia swojej należności tj. dokona sprzedaży przewłaszczonej nieruchomości.

Jeszcze w grudniu 2014r. odbyło się spotkanie w siedzibie spółki (...), w którym oprócz pokrzywdzonej E. W., oskarżonego D. D. (1) i G. W. (1) wzięli udział również pracownicy biura pośrednictwa kredytowego w osobach E. K. (1) i D. S.. Spotkanie wynikało z faktu, iż mijał termin spłaty pożyczki udzielonej przez D. D. (1), zaś G. W. (1) informował, że spółka przez niego (rzekomo) reprezentowana nie ma jeszcze możliwości udzielenia przyrzeczonej pożyczki E. W. (z której

środki pozwoliłyby jej na spłatę pożyczki względem D. D. (1)). W czasie tego spotkania D. D. (1) zapewnił E. W., że nie potrzebuje na ówczesną chwilę gotówki, poczeka na spłatę pożyczki, a ona sama „może być spokojna” oraz że rozumie fakt, że G. W. (1) czeka na decyzję z Sądu o wpisaniu go jako prokurenta (...) sp. z o.o. i że to właśnie ta spółka ma spłacić zadłużenie E. W. względem niego.

W tym samym czasie kiedy G. W. (1) składał opisane wcześniej pisma do KRS o wpisanie go jako prokurenta i zmianę przedmiotu działalności (...) sp. z o.o. oraz o podwyższenie kapitału zakładowego spółki, oskarżony D. D. (1) pismami złożonymi 31 grudnia 2014r., a następnie 13 marca 2015r. kierował do Sądu Rejonowego w P.(...) Wydział (...) wnioski o wykreślenie z działu III Księgi Wieczystej KW nr (...) roszczenia o zwrotne przeniesienie własności nieruchomości zgodnie z aktem notarialnym z dnia 5 sierpnia 2014r. na rzecz E. W.. Wnioski te zostały przez Sąd oddalone, zaś podstawą takich decyzji było niewykazanie przez D. D. (1) wszystkich przesłanek niezbędnych do dokonania wykreślenia tj. D. D. (1) jedynie zawiadomił E. W. listem poleconym o wyborze

sposobu zaspokojenia swojego roszczenia, nie udowodnił natomiast, że pokrzywdzona nie zwróciła mu kwoty pożyczki ani nie udowodnił, aby pomiędzy stronami nie została zawarta umowa zwrotnego przeniesienia własności nieruchomości. Oskarżony złożył skargę na postanowienie referendarza sądowego z dnia 24 marca 2015r. o oddaleniu jego wniosku o wykreślenie roszczenia z księgi wieczystej.

Następnie oskarżony skontaktował się z E. W. i nakłonił ją do spisania w dniu 12 maja 2015r. oświadczenia, iż nie spłaciła ona udzielonej jej pożyczki. W piśmie tym E. W. oświadczyła nadto, iż pomiędzy stronami nie doszło do zwrotnego przeniesienia własności nieruchomości o nr KW (...). E. W. złożyła takowe oświadczenie, albowiem jak poinformował ją oskarżony D. D. (1), chciał mieć on wszystko uregulowane przed swoim wyjazdem do N., przy czym zapewniał on pokrzywdzoną, że może ona w dalszym ciągu zamieszkiwać na terenie nieruchomości i nie musi się o nic martwić, a on jedynie w przypadku, gdyby coś mu się stało, chce mieć uregulowane wszystkie kwestie formalne. E. W. ufając tym zapewnieniom

D. D. (1), a jednocześnie nadal wierząc w to, że G. W. (1) – jak przez cały czas obiecywał – zawrze z nią umowę pożyczki i spłaci dług wobec D. D. (1) - podpisała oświadczenie jako zgodne z prawdą. Po złożeniu przez pokrzywdzoną oświadczenia oskarżony pismem datowanym na dzień 13 maja 2015r. wystąpił do Sądu Rejonowego (...) w P. (...) Wydział (...) z ponownym wnioskiem o wykreślenie z działu III księgi wieczystej roszczenia o zwrotne przeniesienie własności nieruchomości na E. W. załączając do wniosku uzyskane od pokrzywdzonej oświadczenie z dnia 12 maja 2015r..			
Zeznania E. W.	k.1320-1323 w zw. z k.31-34, 244-246, 736-744, 750-751, 756, 1245		
Częściowo zeznania G. W. (1)	k.1342-1345 w z. k.221-223, 294-296, 668-670, 726-728, 832-833, 1006-1014		
Zeznania E. K. (1)	k.1367-1368 w zw. z k.238-240, 745-750,		
Przyrzeczenie z dnia 5 sierpnia 2014r. zawarcia umowy pożyczki pomiędzy E. W. a (...) spółką z o.o.	k.5,		

Umowa przedwstępna pożyczki zawarta 17 listopada 2014r. pomiędzy E. W. a (...) spółką z o.o.	k.6,		
Dokumentacja dot. (...) spółki z o.o.	k.20-23, 140-143, 150-219, 234-237, 270-284, 442-508		
Dokumentacja dot. nieruchomości położonej w P., ul. (...) uzyskane z Wydziału (...)	k.51-138, 521-558, 580-638, 1126-1193		
Latem 2015r. miało miejsce kolejne spotkanie (tym razem w restauracji przy (...)), na którym obecni byli G. W. (1), E. W. oraz oskarżony D. D. (1), który przyjechał wówczas ze swoim małoletnim synem. Nawet wówczas G. W. (1) nie wspomniał pokrzywdzonej, że nie może wywiązać się z umowy i mimo, że dawno już minął termin spłaty pożyczki na rzecz D. D. (1), cały czas utwierdzał E. W. w przekonaniu, że nic złego się nie zdarzy i nie straci ona swej własności. Nadto w lipcu 2015r. doszło do kolejnego spotkania (w P. przy ul. (...)), na którym obecni byli D. D. (1), G. W. (1) i E. W.. Pokrzywdzona do tego momentu dokonała wpłaty na rachunek oskarżonego D. D. (1) kwoty 8.000 zł tytułem częściowej spłaty pożyczki. Niemniej podczas tego spotkania D. D. (1) stwierdził, że nie chce	Częściowo wyjaśnienia D. D. (1)	k.1319-1320, 1323, 1348-1349, 1383-1384	

już żadnych pieniędzy od pokrzywdzonej, ponieważ sprzedał już nieruchomości i w ten sposób zaspokoił swoje roszczenie. G. W. (1) przelał wówczas na konto D. D. (1) kwotę 20.000 zł tytułem spłaty zaciągniętej przez pokrzywdzoną pożyczki, uczynił to jednak dopiero 29 lipca 2015r., czyli na długo po terminie spłaty pożyczki przez E. W. i jednocześnie w czasie, kiedy D. D. (1) był już formalnym właścicielem nieruchomości (o czym G. W. (1) wiedział), a jednocześnie po tym, jak D. D. (1) zawarł już umowę pożyczki z M. P. (1), której zabezpieczenie stanowiła działka przy ul. (...).

Oskarżony D. D. (1) nie bacząc bowiem na fakt wpłaty przez E. W. części sumy zaciągniętej pożyczki, zgodnie ze swoimi wcześniejszymi oświadczeniami postanowił sprzedać nieruchomość przy ul. (...). W tym celu skontaktował się z M. P. (1) (którego znał już wcześniej, gdyż współpracowali ze sobą). Początkowo oskarżony chciał sprzedać nieruchomość przy ul. (...) za cenę 500.000 zł, jednak na cenę taką nie zgodził się M. P. (1) i ostatecznie w dniu 20 lipca 2015r. oskarżony oraz M. P. (1) zawarli umowę przeniesienia własności nieruchomości przy ul. (...) na zabezpieczenie.

Na mocy tej umowy M. P. (1) udzielił D. D. (1) pożyczki w wysokości 240.000 zł określając jako zabezpieczenie dokonania przez pożyczkobiorcę spłaty należącej do niego nieruchomości dla której Sąd Rejonowy (...) w P., (...)Wydział (...) prowadzi księgę wieczystą pod oznaczeniem (...). Przed zawarciem wskazanej umowy, M. P. (1) nie sprawdzał stanu prawnego nieruchomości ani nie wchodził na jej teren, co najwyżej przejeżdżał obok. Jedyne co zrobił, to za pomocą strony internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości sprawdził, czy właścicielem nieruchomości jest D. D. (1).			
Zeznania E. W.	k.1320-1323 w zw. z k.31-34, 244-246, 736-744, 750-751, 756, 1245		
Częściowo zeznania G. W. (1)	k.1342-1345 w z. z k.221-223, 294-296, 668-670, 726-728, 832-833, 1006-1014		
Częściowo zeznania M. P. (1)	k.1380-1383 w zw. z k.145-147, 751-753		
Potwierdzenie przelewu kwoty 8.000 zł w dniu 13 lipca 2015r. przez E. W. na rzecz D. D. (1)	k.15		
Potwierdzenie przelewu kwoty 20.000 zł w dniu 29	k.16		

lipca 2015r. przez G. W. (1) na rzecz D. D. (1) w związku ze spłatą pożyczki E. W.			
Dokumentacja dot. nieruchomości położonej w P., ul. (...) uzyskane z Wydziału (...)	k.51-138, 521-558, 580-638, 1126-1193		
Umowa przeniesienia własności nieruchomości na zabezpieczenie zawarta w formie aktu notarialnego w dniu 20 lipca 2015r. pomiędzy D. D. (1) a M. P. (1)	k.560-570		
Umowa pożyczki zawarta w dniu 20 lipca 2015r. pomiędzy D. D. (1) a M. P. (1)	k.571-573		
W sierpniu 2015r. oskarżony D. D. (1) wraz z M. P. (1) przyjechali na teren posesji przy ul. (...), zaś przy spotykaniu była obecna również sąsiadka E. W. – M. P. (2). D. D. (1) stwierdził wówczas, że rozliczenia finansowe w zakresie przedmiotowej działki już go nie interesują, bowiem działkę sprzedał i może E. W. co najwyżej zaproponować działkę na ROD lub 100.000zł pod warunkiem, że pokrzywdzona nie będzie nagłaśniała sprawy na Policji. Ostatecznie umową z dnia 25 sierpnia 2015r. M. P. (1) użyczył pokrzywdzonej (i jej mężowi J. W.) nieruchomość, a	Częściowo wyjaśnienia D. D. (1)	k.1319-1320, 1323, 1348-1349, 1383-1384	

jednocześnie na podstawie tej umowy E. W. (i J. W.) zobowiązali się opuścić budynek mieszkalny przy ul. (...) w P. do dnia 31 października 2015r.. E. W. wyprowadziła się z przedmiotowej nieruchomości w dniu 31 października 2015r..

Następnie umową z dnia 25 listopada 2015r. zawartą przed notariuszem M. P. (1) dokonał zwrotnego przeniesienia własności nieruchomości na rzecz oskarżonego D. D. (1), a D. D. (1) sprzedał M. K. nieruchomość przy ul. (...) w P. za kwotę 510.000zł.

Pokrzywdzona do dnia orzekania w niniejszej sprawie nie otrzymała żadnej kwoty z tytułu sprzedaży nieruchomości, nie odzyskała również prawa jej własności.

W dniu 8 września 2015r. E. W. pozwała D. D. (1) o zapłatę kwoty 592.000 zł stanowiącej różnicę pomiędzy wartością nieruchomości, jaką przewłaszczył oskarżony a rozliczeniami między stronami (sygn. akt XVIII C 1483/15 Sądu Okręgowego w P.). Nadto pismem z dnia 26 stycznia 2016r. pokrzywdzona wniosła o udzielenie jej zabezpieczenia zgłoszonych w pozwie roszczeń poprzez obciążenie nieruchomości należącej do pozwanego

D. D. (1), a położonej w Ł., stanowiącej działkę numer (...), dla której Sąd Rejonowy w G., (...) Wydział (...) prowadzi KW o nr (...) hipoteką przymusową w kwocie 496.742,80 zł. Sprawa zawisła w Sądzie Okręgowym w P. (...) Wydział (...) pod sygnaturą akt XVIII C 1483/15 do dnia orzekania w niniejszej sprawie nie została zakończona.			
Zeznania E. W.	k.1320-1323 w zw. z k.31-34, 244-246, 736-744, 750-751, 756, 1245		
Zeznania M. P. (2)	k.1341-1342 w zw. z k.258-261, 757-762		
Zeznania A. K. (1)	k.1342 w zw. z k.265-267, 756-757		
Częściowo zeznania G. W. (1)	k.1342-1345 w z. z k.221-223, 294-296, 668-670, 726-728, 832-833, 1006-1014		
Częściowo zeznania M. P. (1)	k.1380-1383 w zw. z k.145-147, 751-753		
Dokumentacja dot. nieruchomości położonej w P., ul. (...) uzyskane z Wydziału (...)	k.51-138, 521-558, 580-638, 1126-1193		
Kopia akt sprawy prowadzonej w Sądzie Okręgowym w P. sygn.. XVIII C 1483/15 z powództwa E. W.	k.308-417, 509-518 oraz załącznik do akt		

przeciwko D. D. (1) o zapłatę			
Za przestępstwo z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zw. z art.12 k.k. dokonane na szkodę E. W. w sposób opisany wyżej G. W. (1) został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 30 listopada 2017r. w sprawie o sygn. akt XVI K 46/17, a wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w P. z dnia 28 czerwca 2018r. sygn. akt II AKa 43/18.	Kopia akt sprawy Sądu Okręgowego w P. o sygn. XVI K 46/17 oskarżenia przeciwko G. W. (1) o przestępstwo na szkodę E. W.	k.694-1122, 1194-1236,	
Analogiczny sposób dokonania przestępstwa jak na szkodę E. W. został zastosowany przez oskarżonego D. D. (1) działającego wspólnie i w porozumieniu z G. W. (1) w odniesieniu do E. K. (2), za co D. D. (1) i G. W. (1) zostali skazani prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 27 listopada 2017r. sygn. akt XVI K 66/17.	Zeznania E. K. (2)	k.1346-1347 w zw. z k.848-852	
Karta karna D. D. (1)	k.1375-1376		
Oskarżony D. D. (1) jest synem M. i H. z d. S., urodził się w dniu (...) w P.. Ma wykształcenie zawodowe (z zawodu jest kucharzem), pozostaje w związku partnerskim, jest ojcem dwojga dzieci (co do jednego ma zasądzone alimenty w kwocie 400 zł miesięcznie). Od kwietnia	Częściowo wyjaśnienia D. D. (1)	k.1319-1320, 1323, 1348-1349, 1383-1384	

2019r. D. D. (1) odbywa karę pozbawienia wolności (wymierzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 27 listopada 2017r., sygn. akt XVI K 66/17). Oskarżony nie posiada żadnego majątku. W czasie orzekania oskarżony posiadał status osoby czterokrotnie karanej za przestępstwa.			
Karta karna D. D. (1)	k.1375-1376		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Częściowo wyjaśnienia D. D. (1)	Oskarżony D. D. (1) nigdy nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Skorzystał z prawa do odmowy udzielania odpowiedzi na pytania,	

zaś w swych wyjaśnieniach podkreślał, że cała sytuacja wynika z „winy firmy (...)”, gdyż nie wiedział, że „jako pierwszy udzielił pożyczki”, a cały czas myślał, że „ta firma już udzielała pożyczek wcześniej”. Oskarżony przyznawał jedynie, że nie rozliczył się „z nadwyżki z panią W.” i że z tego powodu „bardzo cierpi”, a jednocześnie chciałby „jak najszybciej dokonać rozliczeń”. Odnosząc się do zeznań pokrzywdzonej podkreślał, że od samego początku wskazywał, że pożyczki może udzielić E. W. jedynie na 4 miesiące, a potem „i tak czekał jeszcze 7 miesięcy”, a później według jego twierdzeń „było już za późno”, gdyż on sam „pod zastaw” tej nieruchomości wziął pożyczkę w kwocie 240.000 zł. Oskarżony zaprzeczał, by zachowywał się względem E. W. w sposób przez nią wskazywany (by miał zabraniać pokrzywdzonej wpuszczania na teren nieruchomości innych osób, by miał nakłaniać ją od odstąpienia od zawiadomienia policji), przyznał natomiast że zapowiedział E. W. zamurowanie okien i wymienił zamki (co miało być wynikiem zdenerwowania po rzekomych groźbach skierowanych do niego przez małżonka E. W.). Oskarżony cały czas w swym stanowisku

podtrzymywał, że w całej tej sytuacji zawinił G. W. (1) i „jego firma”, zaś sam oskarżony jedynie nie rozliczył się z nadwyżki (pomiędzy udzieloną pożyczką a wartością nieruchomości), niemniej miał „pełne prawo” dokonać przejęcia własności nieruchomości w związku z brakiem spłaty pożyczki przez E. W. w umówionym terminie.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego jedynie częściowo zasługiwały na wiarę. Brak było podstaw do ich kwestionowania w części wskazującej na sam fakt zawarcia poszczególnych umów (w szczególności umów zawartych z pokrzywdzoną E. W.) czy dalszego postępowania z nieruchomością, a także co do toczącej się równolegle sprawy cywilnej. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego w pełni korelowały ze zgromadzonym materiałem dowodowym – w tym z zeznaniami E. W. oraz dokumentami uzyskanymi z sądu wieczystoksięgowego, a dotyczącymi nieruchomości położonej w P. przy ul. (...). W pozostałym zakresie Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom D. D. (1) z przyczyn, o których będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

Zeznania E. W.

W ocenie Sądu zasługiwały w pełni na wiarę zeznania pokrzywdzonej E. W., albowiem zeznania te charakteryzowały się logicznością i spójnością, korelowały również ze zgromadzoną dokumentacją oraz wsparte były - w poszczególnych swych fragmentach - zeznaniami świadków E. K. (1) i M. P. (2). E. W. opisała z możliwie największą szczegółowością przebieg wydarzeń, jakie miały miejsce poczynając od czerwca 2014r., w tym zawierane z oskarżonym D. D. (1) i G. W. (1) umowy, kolejne z nimi spotkania, jak również ich następstwa, w efekcie czego świadek utraciła prawo własności nieruchomości przy ul. (...). Przy ocenie zeznań E. W. Sąd miał na uwadze wiek tego świadka, jego stan zdrowia, jak również upływ czasu od inkryminowanych wydarzeń - w konsekwencji zrozumiałe było dla Sądu, że w zakresie dokładnych dat czy miejsc spotkań świadek E. W. mogła nie pamiętać szczegółów, zwłaszcza, że zeznaniom jej towarzyszyły bardzo silne emocje. Świadek wielokrotnie w swych zeznaniach wskazywała, że od początku jasno wszystkim deklarowała, że nie będzie w stanie spłacić pożyczki udzielonej

jej przez D. D. (1) w terminie zaledwie 4 miesięcy i zawarła umowę pożyczki z tak określonym terminem spłaty wyłącznie z tego powodu, że była przekonana, że do tego czasu pożyczkę spłaci niejako w jej imieniu G. W. (1) czy też spółka przez niego reprezentowana, ona zaś sama będzie miała łącznie czas trzech lat na spłatę zobowiązania. Takie zeznania E. W. korelowały w pełni w szczególności z zeznaniami E. K. (1), ale również z M. P. (3), a pośrednio – z treścią umów zawieranych przez G. W. (1) w imieniu (...) spółki z o.o.. Sąd nie znalazł żadnych powodów, by odmówić wiarygodności E. W. w zakresie jej twierdzeń odnoszących się do obietnic G. W. (1) co do pomocy w zabezpieczeniu nieruchomości przed jej utratą, albowiem zeznania te znajdowały swoje potwierdzenie nawet w zeznaniach samego G. W. (1) (ale tylko co do podjętych działań, a nie co do celu i intencji postępowania G. W. (1)), E. K. (1), jak i pozostałych świadków. Nadto wiarygodne było również to, dlaczego i z jakiej przyczyny w takiej właśnie formie pokrzywdzona zaciągnęła pożyczkę. Logicznym jest i w świetle zasad do świadczenia życiowego absolutnie uzasadnionym, że gdyby E. W.

choćby przez moment zakładała choćby ryzyko utraty nieruchomości z powodu pożyczki w kwocie diametralnie niższej niż wartość nieruchomości, to z pewnością ryzyka takiego by po prostu nie podjęła. Również za wiarygodne i przydatne dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie uznać należało zeznania E. W. w zakresie opisującym powody, dla których zaciągnęła pożyczkę oraz kolejne spotkania wszystkich stron, w tym zachowanie D. D. (1) w czasie odwiedzin w domu zamieszkiwanym wówczas przez E. W.. Niewątpliwie w kwestii najważniejszej – okoliczności przeniesienia prawa własności nieruchomości stanowiącej działkę numer (...) położonej przy ul. (...) w P., E. W. wskazała, iż po pierwsze wiedziała, że aby otrzymać od D. D. (1) pożyczkę musi wykazać jakiś majątek tytułem zabezpieczenia, jak również nie wносиła uwag co do podpisywanych u notariusza N. N. umów (i w tym zakresie zeznania świadka pokrywają się z relacją oskarżonego D. D. (1), G. W. (1) oraz notariusza N. N.). Niemniej kwestie powyższe nie miały znaczenia dla istotnych ustaleń w sprawie w zakresie samego zarzutu stawianego oskarżonemu, bowiem takie zachowanie

	pokrzywdzonej wynikało tylko i wyłącznie z zapewnień jakich udzielał jej G. W. (1) działający w zмовie z oskarżonym D. D. (1) wielokrotnie obiecując, że pomoże E. W. w spłacie zadłużenia, a ona sama nie straci swojej nieruchomości. E. W. niejednokrotnie w swych zeznaniach wskazywała, iż ufała G. W. (1) i D. D. (1). Za wiarygodne Sąd uznał również twierdzenia E. W. co do działań, jakie zostały poczynione względem niej już po sprzedaży nieruchomości przez D. D. (1) nowemu nabywcy - potwierdził je sam oskarżony, ale również częściowo M. P. (1). Z kolei działania podejmowane przez pokrzywdzoną, w tym dążenie do uzyskania kontaktu telefonicznego z D. D. (1) czy G. W. (1) zostały także potwierdzone przez świadka E. K. (1).	
Częściowo zeznania M. P. (1)	Z dużą ostrożnością Sąd ocenił zeznania świadka M. P. (1), który to świadek doskonale znał się z oskarżonym D. D. (1) i brał udział w transakcji związanej z nieruchomością innej pokrzywdzonej - E. K. (2) (transakcji przeprowadzonej w bardzo podobny, analogiczny wręcz sposób do obecnie ocenianej), wchodząc w porozumienie z D. D. (1) i G.	

W. (1). Dokonując oceny zeznań M. P. (1) Sąd uznał je za wiarygodne w części, w której znalazły one potwierdzenie w pozostałym zebranym w toku postępowania materiale dowodowym. Bezspornym jest, że M. P. (1) brał udział w transakcji związanej z finansowaniem działań D. D. (1), a pośrednio dotyczących sprzedaży przez tego ostatniego nieruchomości pierwotnie należącej do E. W.. Potwierdzony został też fakt, że M. P. (1) pojawił się na wspomnianej nieruchomości wraz z D. D. (1). Zeznania świadka w tym zakresie potwierdził zarówno materiał dowodowy w postaci dokumentów, jak i zeznania samej pokrzywdzonej E. W.. M. P. (1) nadto wskazał, że udzielił D. D. (1) pożyczki na kwotę 240.000 zł, przy czym tytułem zabezpieczenia miała być nieruchomość przy ul. (...) należąca już wówczas do D. D. (1). W tym zakresie Sąd również nie znalazł podstaw, by kwestionować zeznania M. P. (1), bowiem potwierdzają je w tym zakresie umowy oraz akt notarialny dołączone do akt sprawy, a uzyskane z sądu wieczystoksięgowego. M. P. (1) nie potrafił sprecyzować, skąd zna D. D. (1), zaprzeczył również znajomości z G.

	W. (1), wskazał również, że pożyczka jaką udzielił D. D. (1) była pierwszą tego typu pożyczką. W tym zakresie Sąd uznał zeznania tego M. P. (1) za niewiarygodne, gdyż sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego byłoby udzielanie nieznanemu osobie, niesprawdzonej pod kątem wypłacalności, pożyczki i to w tak znacznej kwocie (samemu nie będąc przecież zamożnym inwestorem). Nie sposób też pominąć, że z zeznań świadków (E. W., M. P. (2), E. K. (2)) wynikała spora zażyłość M. P. (1) z D. D. (1).	
Zeznania E. K. (2)	W ocenie Sądu za wiarygodne uznać należało zeznania świadka E. K. (2), aczkolwiek jedynie w niewielkiej części przyczyniły się do odtworzenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Zeznania te ukazywały jednak wypracowany modus operandi działania D. D. (1) i G. W. (1) w całości potwierdzając zeznania pokrzywdzonej E. W. w tym zakresie. W pełni wiarygodna relacja E. K. (2) w zestawieniu z zeznaniami pokrzywdzonej E. W. przedstawiała sposób działania D. D. (1), jak i G. W. (1), a polegający na udzielaniu pożyczek, których zabezpieczeniem	

jest przewłaszczenie na rzecz pożyczkodawcy nieruchomości dłużników o diametralnie większej wartości od zaciągniętego zobowiązania, a następnie „przeciąganie” różnymi sposobami spłaty przedmiotowych zobowiązań przez dłużników celem uchybienia przez nich wskazanemu w aktach notarialnych terminowi. Oczywiście E. K. (2) w przeważającym zakresie w swych zeznaniach wskazywała na okoliczności swej własnie sprawy (zakończonych prawomocnym wyrokiem skazującym D. D. (1) i G. W. (1) – sygn. akt XVI K 66/17 Sądu Okręgowego w P.), to jednak co do zasady w sposób odpowiedni dla możliwości czynienia ustaleń w niniejszej sprawie świadek K. wskazała na taki sam mechanizm działania D. D. (1) i G. W. (1), a tym samym potwierdziła relację E. W., wzmacniając jej wymowę i wiarygodność.

Częściowo zeznania G. W. (1)

Jedynie w niewielkiej części Sąd uznał za wiarygodne zeznania G. W. (1) – współsprawcy przestępstwa zarzucanego w niniejszej sprawie D. D. (1), skazanego już za to prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 30 listopada 2017r., sygn. akt XVI K 46/17. G. W. (1) nigdy nie przyznał

się do zarzucanego mu przestępstwa i nawet zeznając w charakterze świadka w niniejszym postępowaniu utrzymywał, że nie dokonał ani on, ani D. D. (1) przestępstwa na szkodę E. W..

W odczytanych mu na rozprawie, a podtrzymanych wyjaśnieniach złożonych w charakterze oskarżonego w jego sprawie, G. W. (1) przedstawił powstanie i zakres działania (...) sp. z o.o., której był jedynym udziałowcem, kondycję spółki w roku 2014 oraz okoliczności podpisania umowy z E. W., w tym w szczególności ilość i miejsca spotkań z pokrzywdzoną E. W., okoliczności wyboru notariusza, przebieg zdarzeń w kancelarii notarialnej N. N., a w końcu otrzymanie pieniędzy przez pokrzywdzoną, a następnie zapłatę przez E. W. prowizji dla firmy (...). Sąd w tym zakresie dał wiarę relacjom G. W. (1), gdyż zostały one potwierdzone dokumentacją znajdującą się w aktach przedmiotowej sprawy i nie zostały w żaden sposób zakwestionowane, a nadto zostały potwierdzone również przez samą E. W.. W pozostałym zakresie twierdzenia G. W. (1) zostały uznane

	za niewiarygodne, o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.	
Zeznania M. P. (2)	Sąd za wiarygodne uznał również zeznania M. P. (2) – sąsiadki E. W., która była obecna przy jednym ze spotkań pokrzywdzonej z oskarżonym D. D. (1) i G. W. (1), które odbyło się na terenie posesji należącej do E. W., a podczas którego zaobserwowała ona koleżeńskie relacje pomiędzy oskarżonym i G. W. (1). M. P. (2) pomogła pokrzywdzonej w dokonaniu przelewu na rachunek D. D. (1) kwoty 8.000 zł, wiedziała również o przelewie na kwotę 20.000 zł. Sąd uznał zeznania świadka P. w tym zakresie za w pełni wiarygodne, korelujące z zeznaniami E. W. oraz zabezpieczoną dokumentacją potwierdzającą owe przelewy. Zeznania M. P. (2) potwierdzały również zeznania E. W. w zakresie sposobu zachowania D. D. (1) w czasie, kiedy przyjeżdżał on pod dom E. W. (oskarżony miał wówczas krzyknąć i grozić).	
Zeznania D. S.	Brak było podstaw do odmowy wiary zeznaniom świadka D. S. - właściciela przedsiębiorstwa (...) w czasie inkryminowanego zdarzenia. Świadek S. opisał, jak wyglądała współpraca pomiędzy jego przedsiębiorstwem a przedsiębiorstwami	

	chętymi do udzielania pożyczek. Wskazał, że z reguły sprawdzał czy dana firma istnieje, jednak nie weryfikował tego czy dana osoba, z którą zawierał umowę o współpracę ma umocowanie do występowania w imieniu podmiotu, który reprezentowała. Odnośnie współpracy z G. W. (1) wskazał, że współpracował z nim krótko i że ten udzielał pożyczek z zabezpieczeniem pod nieruchomości, zaś przedsiębiorstwo D. S. jedynie pośredniczyło w „przekazywaniu” klienta - nie mając jednak wpływu na wielkość udzielanej pożyczki ani na treść umowy. W powyższych zakresach zeznania jego korelowały z zeznaniami E. K. (1) i nie budziły wątpliwości Sądu.	
Zeznania E. K. (1)	Za wiarygodne Sąd uznał zeznania E. K. (1) – pracownika Biura (...) w P.. E. K. (1) opisała okoliczności zgłoszenia się przez E. W. do biura(...) oraz skierowania jej do G. W. (1). Co istotne zeznania E. K. (1) potwierdzały, że E. W. od samego początku pozostawała w przekonaniu, że termin na spłatę jej zadłużenia będzie wynosił 3 lata i tylko z uwagi na zapewnienia G. W. (1) przystała na warunki zawarte w pierwszej umowie pożyczki tj. czteromiesięczny termin	

spłaty. Świadek K. wskazała, iż już na samym początku E. W. poinformowała ją, iż poszukuje ona pożyczki pieniężnej z terminem spłaty na trzy lata, gdyż wcześniej nie jest w stanie pożyczki takiej spłacić i dopiero po podpisaniu dokumentów przez pokrzywdzoną E. K. (1) dowiedziała się, że umowa została zawarta na jedynie 4 miesiące, zaś pożyczkodawcą jest D. D. (1), którego świadek K. wcześniej nie znała. E. K. (1) wskazała nawet, że kiedy dowiedziała się o zawarciu umowy z E. W. była zaskoczona tym, że pożyczki finalnie udzielił jej inny, nieznany podmiot (D. D. (1)) oraz bardzo krótkim, czteromiesięcznym okresem jej spłaty - i to do tego stopnia, że zasugerowała wówczas pokrzywdzonej, aby ta zwróciła pieniądze i wycofała się z umowy, jednakże E. W. wskazała jej, że nie uczyni tego dlatego, że ma zapewnienia G. W. (1), że (...) spółka spłaci w tym terminie D. D. (1). Zeznania E. K. (1) były również istotne dla potwierdzenia zachowania oskarżonego i współdziałającego z nim G. W. (1) już po zawarciu umowy pożyczki z E. E. K. brała bowiem udział w spotkaniu mającym miejsce w grudniu 2014r., na którym byli nadto

	obecni E. W., G. W. (1), D. D. (1) i ówczesny przełożony E. K. (1) - D. S.. Z tego właśnie spotkania wynikało - jak wskazała świadek K. - że D. D. (1) zapewniał E. W., że „może spać spokojnie”, gdyż poczeka na spłatę pożyczki.	
Zeznania N. N.	Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka N. N. – notariusza prowadzącego Kancelarię Notarialną w P. przy ul. (...), która zrelacjonowała okoliczności związane z odczytywaniem i podpisaniem aktu notarialnego nr rep. A (...) z dnia 5 sierpnia 2014r.. Świadek opisała proces zawierania tego typu umów, a mianowicie, że klienci są zawsze przez nią informowani o skutkach zawierania umów pożyczki pod zastaw, konsekwencjach i następstwach oraz czy są rzeczywiście zdecydowani taką umowę zawrzeć. N. N. wskazała, że w zakresie jakichkolwiek wątpliwości co do terminu spłaty pożyczki, w wypadku gdyby takowe były, to świadek z pewnością wszelkie niejasności by wyjaśniła, bowiem aby doszło do podpisania aktu oświadczenia obu stron musiały być one spójne. Świadek opisała jedynie teoretyczną sytuację, gdyby E. W. stwierdziła, iż nie jest w stanie spłacić pożyczki jednocześnie	

zaznaczając, że taka sytuacja w przedmiotowej sprawie nie miała miejsca, zaś pokrzywdzona nie zgłaszała żadnych uwag ani wątpliwości co do podpisywanej umowy. Podała także, że w zakresie ceny nieruchomości wskazanej w treści sporządzonego przez nią aktu notarialnego przyjmuje ona wartość podaną jej wcześniej przez strony, ponieważ sama ona nie jest rzeczoznawcą i określona kwota stanowi oświadczenie stron. N. N. szczegółowo opisała też proces podpisywania aktu notarialnego, jakiego używa słownictwa, czy konsultuje w jej ocenie istotne i ewentualnie sporne kwestie ze stronami, tak aby mieć pewność, że każdy z uczestników jest świadomy tego, co podpisuje, podkreślając przy tym, że sama nie bierze udziału przy uzgodnieniach stron. Nadto świadek zeznała, że w przypadku, gdy chociażby jedna ze stron miała wątpliwości co do możliwości wykonania umowy to starałaby się takowe wątpliwości wyjaśnić bądź nie doszłoby wówczas do podpisania dokumentów. Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne, gdyż są one spójne i konsekwentne. Niewątpliwie zeznania tego świadka wskazują, iż pokrzywdzona E. W.

	teoretycznie i formalnie była świadoma treści i konsekwencji związanych z dokumentami, które podpisywała. Podkreślić jednak należy, że czym innym jest formalna wiedza, zrozumienie literalnego brzmienia aktu/umowy, zrozumienie pouczeń - a czym innym odnośnie tych wiadomości, takiej wiedzy do rzeczywistości w sytuacji, gdy otrzymuje się i wierzy w zapewnienia o prawidłowości działań, transakcji i braku ryzyka, co miało znaczenie w sprawie działań podjętych przez E. W..	
Dowody z dokumentów	W ocenie Sądu w pełni przydatne były zgromadzone w sprawie i wymienione wyżej <u>dowody z dokumentów</u>. Ich autentyczności i prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu, mając na uwadze fakt, że zostały one sporządzone w prawem przepisanej formie, przez uprawnione do tego osoby i w zakresie ich właściwości. Szczególnie istotnymi dla ustaleń stanu faktycznego okazały się umowy zawierane pomiędzy E. W. a oskarżonym D. D. (1) i G. W. (1) (czy też (...) spółką z o.o. rzekomo przez niego reprezentowaną) w dniach 5 sierpnia 2014r. oraz 17 listopada 2014r.,	

	a także kopia akt KRS dot. (...) spółki z o.o., kopia akt sprawy Sądu Okręgowego w P. o sygn. XVIII C 1483/15 oraz dokumentacja dot. nieruchomości położonej w P. przy ul. (...) (uzyskana z sądu wieczystoksięgowego).		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	Częściowo wyjaśnienia D. D. (1)	Poza fragmentami, o których była mowa wyżej, w pozostałym zakresie Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom D. D. (1), albowiem były one sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania oraz z szeregiem dowodów zgromadzonych w sprawie. Ocena całokształtu okoliczności sprawy prowadziła do kategorycznego zanegowania twierdzeń D. D. (1), który inkryminowane zdarzenie usiłował sprowadzić jedynie do braku rozliczenia się z pokrzywdzoną E. W. z „nadwyżki” pomiędzy kwotą udzielonej jej pożyczki oraz wartością nieruchomości.	

Przed wszystkim analiza wszystkich okoliczności sprawy wskazywała w ocenie Sądu jednoznacznie, iż oskarżony i G. W. (1) znali się i współpracowali – wskazywał na to nie tylko sposób zwracania się do siebie „per ty”, ale wszystkie okoliczności zdarzeń objętych niniejszym postępowaniem, a nadto pewne podobieństwo/ analogiczność faktyczna i tematyczna drugiego ze zdarzeń związanych z E. K. (2) (które zostało zwieńczone prawomocnym wyrokiem skazującym D. D. (1) i G. W. (1)) – wszystkie te okoliczności nakazywały zanegować wyjaśnienia oskarżonego, a dać wiarę twierdzeniom E. W., które były wsparte zeznaniami E. K. (2) i M. P. (2) co do faktycznej relacji łączącej oskarżonego z G. W. (1). W świetle zeznań tych świadków, a dodatkowo zeznań E. K. (1), oczywistym dla każdego – w tym oskarżonego - był fakt, że E. W. od samego początku była zainteresowana uzyskaniem pożyczki pieniężnej z terminem spłaty określonym na trzy lata, zaś zawarcie przez nią umowy pożyczki z D. D. (1) z terminem spłaty określonym jedynie na 4 miesiące wynikało wyłącznie z faktu, iż G. W. (1) zapewniał ją

(wprowadzając w błąd w tym zakresie), że spółka ((...)) jakoby przez niego reprezentowana w terminie owych czterech miesięcy dokona spłaty tej pożyczki względem D. D. (1), przy czym oskarżony D. D. (1) doskonale zdawał sobie sprawę z owych zapewnień. Owa spłata pożyczki przez G. W. (1) czy też reprezentowaną przez niego spółkę była informacją, która została przedstawiona pokrzywdzonej jako zdarzenie pewne.

Podkreślenia też wymaga, iż D. D. (1) w zakresie składanych wielokrotnie deklaracji co do „rozliczenia się z nadwyżki” z E. W. od pięciu lat nie poczynił jednak żadnych kroków ku temu, aby przekazać pokrzywdzonej jakiegokolwiek pieniądze, zasłaniając się przez cały czas toczącym się równoległym procesem cywilnym. W ocenie Sądu całokształt okoliczności wskazuje, że oskarżony – współdziałając w tym zakresie z G. W. (1) – nigdy nie chciał wcale realizować umowy gotówkowej, a jedynym jego zamiarem i to od samego początku, było przejęcie własności nieruchomości pokrzywdzonej. Sąd nie dał wiary twierdzeniom oskarżonego, że jego celem (a tym samym celem G. W. (1), bo przecież ciąg zdarzeń

potwierdza, że działali oni łącznie, wspólnie i w porozumieniu, choć nie zawsze wszystkie elementy wykonywali wspólnie, czego nie wymaga jednak definicja współsprawstwa) było jedynie odzyskanie kwoty głównej pożyczonej E. W. wraz z odsetkami - gdyby bowiem tak w rzeczywistości było, to nic nie stanowiło realnej przeszkody dla przyjęcia przelanych na jego rzecz latem 2015r. pieniędzy (łącznie 28.000 złotych) lub ostatecznie zawarcia ugody w sprawie cywilnej, do czego jednak nigdy nie doszło. Te okoliczności, jak i deklaracje rozliczenia się z pokrzywdzoną poza sądem sprawiają, że w ocenie Sądu rzeczywistym celem oskarżonego D. D. (1) (i współdziałającego z nim G. W. (1)) było doprowadzenie do tego, by pokrzywdzona E. W. utraciła prawo własności swej nieruchomości, nie zaś wywiązanie się przez nią z pierwotnej umowy pożyczki.

Podkreślić bowiem należy, iż w sprawie kluczową kwestią nie była sama literalna treść podpisywanych przez E. W. umów, ale jej świadomość co do rzeczywistych konsekwencji, jakie wiązały się z zaciąganiem pożyczki u D. D. (1) na warunkach wynikających z tej umowy, zaś ta świadomość (pozostającej

w błędzie E. W.) wynikała tylko i wyłącznie z zachowania oskarżonego D. D. (1) i G. W. (1), którzy zapewniali E. W. o swoich dobrych intencjach, uspokajając ją i stwarzając wrażenie, że jej majątkowi nic nie zagraża - co jak się później okazało nie miało nic wspólnego z prawdą i ostatecznie doprowadziło do utraty przez pokrzywdzoną prawa własności nieruchomości przy ul. (...) w P..

Podkreślić też należy, iż mija się z prawdą oskarżony wskazując, jakoby mimo upływu terminu spłaty pożyczki przez E. W. „czekał on jeszcze 7 miesięcy”. W sposób oczywisty przeczą temu dokumenty zgromadzone w sprawie uzyskane z sądu wieczystoksięgowego (z którymi korelowały zeznania E. W.), iż równoległe z działaniami polegającymi na zapewnieniach wobec pokrzywdzonej, iż oskarżony zgadza się przedłużyć termin spłaty pożyczki i może E. W. „spać spokojnie”, usypiając w ten sposób czujność pokrzywdzonej, w tym samym niemal czasie oskarżony strony intensywnie działał już na polu przejęcia nieruchomości (już pismem z dnia 8 grudnia 2014r. informował pokrzywdzoną, że

zamierza sprzedać przewłaszczoną na jego rzecz nieruchomość na zabezpieczenie niespłaconej pożyczki, a następnie zabiegał w sądzie wieczystoksięgowym o przyspieszenie rozpoznania jego wniosku o wykreślenie roszczenia na rzecz E. W. o zwrotne przeniesienie nieruchomości, co było warunkiem koniecznym jej dalszej sprzedaży, zaś w dalszej kolejności - pod pozorem uregulowania spraw osobistych - zawiózł pokrzywdzoną do notariusza, aby ta złożyła oświadczenie o braku spłaty pożyczki i o niezawarcie umowy zwrotnego przeniesienia własności nieruchomości w dniu 12 maja 2015r.), co wobec analogicznych zapewnień ze strony G. W. (1), finalnie umożliwiło dalsze przewłaszczenie nieruchomości na rzecz M. P. (1) i ostateczną jej sprzedaż M. K. (za kwotę 510.000 zł). Wszystkie te okoliczności podważały wiarygodność twierdzeń oskarżonego i uzasadniały tezę o sprawczym współdziałaniu oskarżonego i G. W. (1) prowadząc do wniosku, że wspólnym zamiarem G. W. (1) i D. D. (1) nie było wcale udzielenie pokrzywdzonej pożyczki i uzyskanie należnego z tego tytułu wynagrodzenia, ale przejęcie należącej do niej nieruchomości, za pomocą

		wprowadzenia jej w błąd co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki przez G. W. (1) czy też poprzez należącą do niego (...) spółkę z o.o..	
Częściowo zeznania G. W. (1)	Zeznając na rozprawie w dniu 4 czerwca 2020r. świadek G. W. (1) utrzymywał, że on sam nigdy nie obiecywał i nie zobowiązywał się względem E. W. do niczego – w szczególności nie obiecywał jej udzielenia pożyczki i spłaty pożyczki udzielonej przez D. D. (1). Jednocześnie przyznawał, że jego znajomość z D. D. (1) jest wcześniejszą niż z E. W., zaś w momencie zapoznania E. W. nie był przygotowany do udzielania pożyczek, spółka której był udziałowcem „dopiero zbierała kapitał. G. W. (1) podkreślał też, że „nie ma pojęcia” dlaczego E. W. nie spłaciła w terminie (4 miesiące) pożyczki, zaś oskarżony D. D. (1) jakoby wykazał się „dobroduszością”, albowiem „począł ze spłatą bardzo długo, gdzieś koło roku; nie chciał od razu dokonać egzekucji, począł aż rok”. Sąd uznał te relacje G. W. (1) wyłącznie za przyjętą przez niego i ciągle (mimo prawomocnego skazania) realizowaną linię obrony, oświadczenia całkowicie sprzeczne nie tylko z zasadami logiki, ale pozbawione		

korelacji z rzeczywistością podejmowanymi zarówno przez G. W. (1), jak i oskarżonego D. D. (1) działaniami. Nie sposób nie zauważyć, że G. W. (1) sam przyznawał, że „spółka w tamtym okresie nie miała jeszcze odpowiedniego kapitału”, a tym samym musiał on mieć świadomość, że nie był gotowy na prowadzenie działalności z zakresu udzielania pożyczek. Skoro zatem sam on wiedział, że nie posiada odpowiedniego kapitału na prowadzenie działalności z zakresu udzielania pożyczek, to jako osoba zaznajomiona z rynkiem kredytowym (na jaką sam się kreował) winien z taką decyzją się wstrzymać, chociażby do momentu pozyskania większego kapitału przez spółkę. Zamiast tego G. W. (1) postanowił pozyskać klienta w postaci E. W., żeby następnie „przekierować” ją do innej osoby – inwestora, którym okazał się oskarżony D. D. (1) – obiecując E. W., że spłaci tego „inwestora” w imieniu pokrzywdzonej i wielokrotnie zapewniając ją, że nie ma jakichkolwiek powodów do obaw. Oczywistym dla wszystkich – w tym G. W. (1) i współdziałającego z nim oskarżonego D. było to, że E. W. nie jest w stanie spłacić pożyczki po zaledwie 4 miesiącach i dlatego właśnie poszukuje pożyczki z terminem

spłaty określonym na 3 lata, zaś podpisanie umowy z D. D. (1) z terminem spłaty pożyczki określonym na 4 miesiące wynikało wyłącznie z tego, że E. W. została zapewniona o tym, że w tym terminie spłaty pożyczki dokona niejako za nią spółka reprezentowana (według mniemania E. W.) przez G. W. (1). G. W. (1) wielokrotnie zapewniał pokrzywdzoną, że nie ma najmniejszego zagrożenia dla jej nieruchomości. Dokonując analizy zachowania G. W. (1) oraz D. D. (1) należało wysnuć jedyny logiczny wniosek, iż przez cały czas starali się oni przerzucić odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenia w szczególności na pokrzywdzoną, która nie spłaciła rzekomo z nieznanymi powodami pożyczki w terminie określonym w pisemnej umowie z D. D. (1). Dodatkowo ocena zachowania G. W. (1) przed KRS w zakresie składanych przez niego wniosków dotyczących (...) spółki z o.o. również prowadzi do jednoznacznego wniosku, że twierdzenia G. W. (1) usiłującego obciążyć referendarza/Sąd rejestrowy odpowiedzialnością za zaistniałe zdarzenia były wyłącznie nieudolną próbą

	obrony jego własnej osoby przed odpowiedzialnością.	
zeznania świadka A. K. (2) k.268-269	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. K. (2) (ujawnionym na rozprawie w związku ze śmiercią świadka). Większość informacji jakie posiadała A. K. (2) na temat niniejszej sprawy uzyskała od pokrzywdzonej E. W., która latem 2015r. przekazała jej informację o zaciągnięciu pożyczki i kłopotach z tym związanych. Wiedza A. K. (2) o zdarzeniach będących przedmiotem postępowania była wiedzą pośrednią, nigdy nie była ona świadkiem rozmów prowadzonych między pokrzywdzoną a oskarżonym D. D. (1) czy G. W. (2). Potwierdziła natomiast zeznania E. W. co do sposobu zachowania wymienionych (wchodzili oni na teren posesji również pod nieobecność E. W., najczęściej przyjeżdżali późnym wieczorem). Nie znajdując powodów do kwestionowania wiarygodności zeznań świadka Sąd uznał, iż nie miały one jednak istotnego znaczenia dla ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd.	
Zeznania A. K. (1) k.1342 w zw. z k.265-267, 756-757	Sąd dał wiarę zeznaniom A. K. (1) - kuzyna i sąsiada E. W., przy czym jego wiedza o zdarzeniu będącym przedmiotem	

	postępowania była wiedzą pośrednią – przekazaną mu przez E. W. i to dopiero w sierpniu 2015r.. W konsekwencji zeznania A. K. (1) okazały się mało przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	D. D. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego sprawstwo i wina D. D. (1) co do zarzucanego mu przestępstwa popełnionego na szkodę E. W. nie budziła w ocenie Sądu żadnych wątpliwości. Przestępstwo określone w art.286§1 k.k. polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności			

do należytego pojmowania przedsiębranego działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby. Kodeks karny nie określa sposobów, przy pomocy których można wprowadzić daną osobę w błąd – przyjmuje się, że zachowanie sprawcy w tym zakresie może przybrać dowolną formę, jeżeli tylko finalnie doprowadzi do powstania rozbieżności między świadomością osoby rozporządzającej mieniem a rzeczywistym stanem rzeczy (przykładowo może to nastąpić za pomocą słów, pisma, gestu, przedłożenia stwierdzających nieprawdę lub fałszywych dokumentów itp.). Jego celem jest skłonienie konkretnej osoby do rozporządzenia mieniem w oparciu o uświadomiony i zarazem nieprawdziwy obraz rzeczywistości. Wprowadzenie w błąd musi dotyczyć okoliczności istotnych, a więc takich, które mogłyby mieć wpływ na podjęcie przez pokrzywdzonego decyzji o rozporządzeniu mieniem, w tym zwłaszcza okoliczności powodującej, że dokonane przez niego rozporządzenie

mieniem ma dlań
charakter niekorzystny.
Jednocześnie, między
owym wprowadzeniem w
błąd, a następującym
po nim niekorzystnym
rozporządzeniem
mieniem musi zachodzić
związek przyczynowy.
Istotnym elementem
przestępstwa oszustwa
jest również dobrowolność
rozporządzenia mieniem
przez osobę pokrzywdzoną
na rzecz sprawcy.

Ustawowe znamię
stanowiące skutek
przestępstwa oszustwa
określonego w art. 286 §
1 k.k. wypełnione zostaje
wtedy, gdy sprawca,
działając w sposób
opisany w tym przepisie,
doprowadza inną osobę do
rozporządzenia mieniem,
które jest niekorzystne
z punktu widzenia
interesów tej osoby lub
innej osoby
pokrzywdzonej. Jak
słusznie wskazuje się w
doktrynie w użytych przy
przestępstwie oszustwa
sformułowaniu
„doprowadza”
ustawodawca ujawnia
konieczność istnienia
związku przyczynowego
pomiędzy podstępem,
polegającym na
wprowadzeniu w błąd,
wyzyskaniu błędu czy
niezdolności do należytego
pojmowania
przedsiębranego działania
a niekorzystnym
rozporządzeniem
mieniem. Niekorzystne
rozporządzenie mieniem

oznacza pogorszenie sytuacji majątkowej rozporządzającego i jest szersze od pojęcia szkody i straty (zob. J. Satko w glosie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2000r., sygn. akt V KKN 267/2000, LexPolonica 289027). Dla właściwej wykładni znamienia „niekorzystnego rozporządzenia mieniem” istotne znaczenie ma więc to, że droga „pochodu” przestępstwa oszustwa kończy się z chwilą dokonania przez pokrzywdzonego rozporządzenia mieniem. Dlatego też korzystność/niekorzystność owego rozporządzenia należy oceniać tylko z punktu widzenia okoliczności istniejących w czasie rozporządzania mieniem, a nie tych, które następują później.

Oszustwo jest przestępstwem kierunkowym, gdyż warunkiem odpowiedzialności jest działanie lub zaniechanie sprawcy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Zamiar bezpośredni o szczególnym zabarwieniu związanym z celem działania sprawcy oznacza, że elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca oszustwa musi więc nie tylko chcieć uzyskać

korzyść majątkową, lecz musi także chcieć użyć w tym celu określonego sposobu działania czy zaniechania.

Jednocześnie ustalając zamiar sprawcy oszustwa przy zawieraniu umowy pożyczki, należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności, na podstawie których można wyprowadzić wnioski dotyczące realności wypełnienia obietnic złożonych przez sprawcę osobie rozporządzającej mieniem, w szczególności jego możliwości finansowe, skalę przyjętych zobowiązań, zachowanie sprawcy po otrzymaniu pieniędzy, jego stosunek do rozporządzającego mieniem w związku z upływem terminów. Opierając się na takiej ocenie okoliczności udzielania pożyczki i przyczyn jej nieudzielenia, można wysnuć logiczne wnioski, czy zaszło oszustwo, czy też niekaralne, zgodne z umową zachowanie się. Podstawowym kryterium rozgraniczenia oszustwa od niewywiązania się z zobowiązania o charakterze cywilnoprawnym jest natomiast ustalenie, że w chwili zawierania zobowiązania sprawca działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, to jest dążył do uzyskania świadczenia poprzez

wprowadzenie w błąd lub wyzyskanie błędu co do okoliczności mających znaczenie dla zawarcia umowy, mając świadomość, że gdyby druga strona umowy znała rzeczywisty stan, nie zawarłaby umowy lub nie zawarłaby jej na tych warunkach, na jakich została zawarta (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 29 sierpnia 2013r., sygn. akt II AKa 122/13, LEX nr 1409405).

Zgodnie z art.294§1 k.k. określony został typ kwalifikowany określonych w tym przepisie przestępstw przeciwko mieniu – w tym również przestępstwa z art.286 § 1 k.k., z uwagi na wartość przedmiotu przestępstwa, który również w niniejszej sprawie musiał mieć zastosowanie. Definicja mienia znacznej wartości wyjaśniona została w art.115 § 5 k.k. W przedmiotowej sprawie przepis ten znalazł bezsprzecznie (co wynika choćby z treści dokumentów, aktów notarialnych) zastosowanie w kwalifikacji prawnej czynu popełnionego na szkodę E. W. z uwagi na rzeczywistą wartość nieruchomości, która samodzielnie jako wartość nie jest kwestionowana przez jakąkolwiek ze stron.

Zarzucający oskarżonemu czyn został popełniony w formie czynu ciągłego określonego w art.12§1 k.k.: „dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony (...)”. Przepis ten normuje instytucję tzw. czynu ciągłego, którego koncepcja wyczerpuje się w zrealizowaniu trzech przesłanek, mianowicie: 1) dopuszczenie się więcej niż jednego zachowania w krótkich odstępach czasu, 2) wykonanie zamiaru powziętego z góry w odniesieniu do wszystkich zachowań, 3) jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste - tożsamość pokrzywdzonego. Z powyższego można wysnuć wniosek, iż w przedmiotowej sprawie, oskarżony dopuszczając się zarzucanego mu czynu w stosunku do pokrzywdzonej, popełnił go w formie czynu ciągłego. Kluczową tutaj kwestią jest też czas, w jakim sprawca czynu podejmował poszczególne działania, a dokładniej mówiąc odstępy czasu pomiędzy tymi działaniami.

Przenosząc te uwagi ogólne na realia niniejszej sprawy należało stwierdzić, że bez

wątpienia działalność oskarżonego D. D. (1), przedsięwzięta wspólnie i w porozumieniu z G. W. (1) (prawomocnie już skazanym w innym postępowaniu) wyczerpała znamiona przestępstwa oszustwa na szkodę E. W..

Współsprawstwo zachodzi, gdy dwie lub więcej osób, działając w porozumieniu, wspólnie dokonują czynu zabronionego.

Warunkiem sine qua non współsprawstwa jest istnienie porozumienia, które musi nastąpić przed lub w trakcie realizacji czynu zabronionego, przy czym jego forma jest dowolna, a istotę wyczerpuje uzgodnienie popełnienia wspólnie przestępstwa. Z istoty współsprawstwa wynika, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość uzgodnionego przestępstwa, a więc także w tej jego części, w której znamiona czynu zabronionego zostały zrealizowane zachowaniem innego lub innych współsprawców (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z 1 marca 2005 r., III KK 249/04, OSNKW 2005, nr 7-8, poz. 63). Objęty treścią porozumienia zamiar wspólnego popełnienia przestępstwa stanowi podstawę przypisania wszystkim współsprawcom

odpowiedzialności za „całość” wspólnie zrealizowanego przestępstwa - w granicach własnej winy każdego z nich. W rezultacie współsprawcą jest zarówno ten, kto realizuje, współdziałając z drugą osobą, samodzielnie część znamion czasownikowych czynu zabronionego, jak i ten, kto wprowadzie w wyniku podziału ról nie realizuje żadnego znamienia czasownikowego popełnionego wspólnie czynu zabronionego, ale wykonywana przez niego czynność ma znaczenie dla popełnienia tego czynu. W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości w ocenie Sądu wątpliwości, że sprawcze współdziałanie G. W. (1) i D. D. (1) przybrało postać współsprawstwa w rozumieniu art.18§1 k.k.. Ich role, choć różne, wzajemnie się uzupełniały, na zasadzie porozumienia, przy czym rola każdego z nich była istotna – tylko bowiem dzięki ich współdziałaniu zamiar przestępczy mógł powstać i powieść się. Przy ocenie charakteru znajomości oskarżonego i D. D. (1) nie był wcale najważniejszym fakt zwracania się przez nich do siebie „per ty”, gdyż powszechnie wiadomo, że mówienie do siebie po imieniu, zwłaszcza wśród ludzi

młodych, nie jest niczym
niezwykłym i oczywiście
samo przez się nie
dowodzi jeszcze istnienia
sprawczego porozumienia
pomiędzy
współdziałającymi. W
niniejszej jednak sprawie
w powiązaniu z takimi
okolicznościami jak
sposób doprowadzenia
pokrzywdzonej E. W.
do zawarcia umów z
oskarżonym D. D. (1),
G. W. (1) czy też
spółką którą miał rzekomo
reprezentować G. W. (1),
uwzględniając też rolę
jaką tak oskarżony jak
i G. W. (1) odegrali
w przejęciu nieruchomości
pokrzywdzonej,
zachowanie każdego z
nich już po zawarciu
rzeczonych umów, a
dodatkowo ich
stwierdzone
prawomocnym wyrokiem
skazującym
współdziałanie przy
przejęciu nieruchomości
należącej do innej
pokrzywdzonej (E. K.
(2)) i to w zbliżonym
czasookresie i w bardzo
podobnych
okolicznościach świadczą
w sposób pewny o
przestępczym
współsprawstwie
oskarżonego D. D. (1) i
G. W. (1) w dokonaniu
przestępstwa na szkodę E.
W.. D. D. (1) doskonale
zdawał sobie sprawę z
tego, że pożyczkę E.
W. względem niego w
terminie czterech miesięcy
ma spłacić należąca do
(...) spółka z o.o., a

skoro tak to oczywistym jest również stwierdzenie, że spółka ta w dacie udzielenia pożyczki E. W. bynajmniej nie dysponuje kapitałem potrzebnym do udzielenia pożyczki (logicznie wnioskując - w przeciwnym razie spółka G. W. (1) udzieliłaby pożyczki E. W. samodzielnie - bez potrzeby angażowania „inwestora - oskarżonego D. D. (1)). Analizując dalszy rozwój wydarzeń w sposób kategoriyczny należy wnioskować, iż od samego początku wspólnym zamiarem oskarżonego i G. W. (1) było - wbrew wyjaśnieniom oskarżonego - przejęcie własności należącej do pokrzywdzonej E. W. nieruchomości. D. D. (1) jakoby nie interesowało, z czego E. W. miała spłacić pożyczkę, rzekomo nie interesowało go także to, kim jest G. W. (1) i reprezentowana przez niego (...) spółka z o.o. i to mimo, że syn D. D. (1) mówił do G. W. (1) „wujku”, a jednocześnie gdy G. W. (1) pisał do oskarżonego pisma o przedłużeniu terminu spłaty pożyczki, to oskarżony na nie odpowiadał. Podkreślić też należy, iż D. D. (1) z jednej strony zapewniał pokrzywdzoną E. W. (zresztą analogicznie jak G. W. (1)), iż zgadza się przedłużyć termin spłaty pożyczki, że nie ma

ona czym się martwić - usypiając w ten sposób jej czujność, a z drugiej strony niezwykle intensywnie podejmował działania celem przejęcia własności nieruchomości (przypomnieć należy, iż już pismem z dnia 8 grudnia 2014r. informował pokrzywdzoną, że zamierza sprzedać przewłaszczoną na jego rzecz nieruchomość na zabezpieczenie niespłaconej pożyczki, a następnie zabiegał w sądzie wieczystoksięgowym o przyspieszenie rozpoznania jego wniosku o wykreślenie roszczenia na rzecz E. W. o zwrotne przeniesienie nieruchomości, co było warunkiem koniecznym jej dalszej sprzedaży, a w dalszej kolejności - pod pozorem uregulowania spraw osobistych - zawiózł pokrzywdzoną do notariusza, aby ta złożyła oświadczenie o braku spłaty pożyczki i o niezawarcie umowy zwrotnego przeniesienia własności nieruchomości w dniu 12 maja 2015r.). Wszystko to finalnie umożliwiło dalsze przewłaszczenie nieruchomości na rzecz M. P. (1) (który, co warto zaznaczyć, był także nabywcą nieruchomości E. K. (2)) i ostateczną jej sprzedaż M. K. za kwotę 510.000 zł, która to kwota wielokrotnie

przekraczała nominalną wartość udzielonej E. W. pożyczki. Wszystkie te okoliczności w ocenie Sądu potwierdzały tezę aktu oskarżenia o przestępczym współdziałaniu oskarżonego D. D. (1) i G. W. (1). Wprawdzie oskarżony nieustannie w swych wyjaśnieniach podkreślał, iż nie rozliczył się z nadwyżki z tytułu sprzedaży jakoby tylko z uwagi na brak porozumienia z E. W. (z którego to powodu jakoby czuł się bardzo niekomfortowo), jednakże sama ta okoliczność w powiązaniu z całokształtem wyżej naprowadzonych okoliczności w pełni uzasadniała w ocenie Sądu wnioski, że wspólnym zamiarem oskarżonego D. D. (1) i współdziałającego z nim G. W. (1) nie było wcale udzielenie pokrzywdzonej pożyczki i uzyskanie należnego z tego tytułu wynagrodzenia, ale od samego początku przejęcie należącej do niej nieruchomości, za pomocą wprowadzenia jej w błąd co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki przez (...) spółkę z o.o. należącą do G. W. (1). Niewątpliwie E. W. wykazała się brakiem należytej przeczności i roztropności w kontaktach z D. D. (1) i G. W. (1), a może nawet naiwnością – niemniej jednak okoliczność ta nie wyłącza

odpowiedzialności za oszustwo.

Oskarżony D. D. (1) i współdziałający z nim G. W. (1) wprowadzili E. W. w błąd co do zamiaru spłaty udzielonej jej przez D. D. (1) pożyczki przez G. W. (1) czy też przez (...) spółkę z o.o. i to z tego powodu E. W. zawarła z oskarżonym niekorzystną dla niej umowę pożyczki na kwotę 25.000zł z zabezpieczeniem w postaci przewłaszczenia należącej do niej nieruchomości stanowiącej działkę o nr (...) położonej w P. przy ul. (...) o wartości 507.642 zł z terminem płatności określonym na dzień 5 grudnia 2014r.. Gdyby E. W. nie miała umacniającej nieustannie zachowaniami D. D. (1) i G. W. (1) pewności, że pożyczka zostanie spłacona przez spółkę reprezentowaną przez G. W. (1) – nie zawarłaby tej umowy z D. D. (1). Niewątpliwie na przestępcze działanie oskarżonego i współdziałającego z nim G. W. (3) wskazuje też pozorność postępowania tego ostatniego przed Sądem rejestrowym. Przypomnieć należy, iż G. W. (1) dopiero na osiem dni przed upływem terminu spłaty pożyczki złożył wniosek o zarejestrowanie zmian umowy spółki (...) w KRS poprzez rozszerzenie przedmiotu działalności

Spółki - m.in. o udzielanie pożyczek i kredytów - podwyższenie kapitału zakładowego spółki o kwotę 10.000 zł oraz w zakresie ustanowienia go jej prokurentem. Okoliczności te w ocenie Sądu w sposób jednoznaczny potwierdzały, że współdziałający z oskarżonym G. W. (1) od samego początku nie tylko nie miał zamiaru zawarcia z pokrzywdzoną umowy pożyczki w terminie do dnia 5 grudnia 2014r., ale że po prostu nie miał takich możliwości (jako jedyny wspólnik w Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością nie był on osobą uprawnioną do jej reprezentacji i działania w jej imieniu - wszystkie zawarte przez niego umowy w imieniu i na rzecz (...) spółki z o.o. były nieważne i nie wywoływały żadnych skutków prawnych; gdyby G. W. (1) faktycznie miał zamiar spłaty pożyczki zaciągniętej przez E. W. wobec D. D. (1), to mógł to przecież uczynić choćby jako osoba fizyczna i to bynajmniej nie w dniu 29 lipca 2015r. - po tym gdy pokrzywdzona dowiedziała się od D. D. (1), że ów przewłaszczył jej nieruchomości na zabezpieczenie pożyczki zaciągniętej przez niego u M. P. (1), ale już w grudniu 2014r.). Nie sposób też nie zauważyć, iż skoro faktycznie

reprezentowana przez G. W. (1) (...) spółka z o.o. nie miała wystarczającego kapitału ani nawet nie prowadziła żadnej działalności, to złożenie przez G. W. (1) wniosku do sądu rejestrowego dopiero na osiem dni przed upływem terminu spłaty pożyczki udzielonej przez oskarżonego D. D. (1) E. W. z góry obliczone było na niedochowanie tego terminu – było wyłącznie tworzeniem fikcji, pozorów i w rzeczywistości zmierzały wyłącznie do uśpienia czujności pokrzywdzonej, wręcz obliczone były jedynie na zwłokę i przeciągnięcie sprawy w czasie.

W konsekwencji powyższego za zasadne należało uznać twierdzenie, iż zachowanie D. D. (1) wyczerpało znamiona przestępstwa z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k..

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. D. (1)	1	1	Uznając winę oskarżonego D. D. (1) za wykazaną Sąd przystąpił do wymierzenia odpowiedniej i sprawiedliwej kary, adekwatnej do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości popełnionego czynu, a także uwzględniając cele

zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz warunki i właściwości osobiste sprawcy. Ponadto orzeczona kara powinna spełniać rolę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a Sąd wymierzając karę, miał na uwadze także zasady prewencji ogólnej. Jednocześnie Sąd baczyl jednak, by wymierzona kara uwzględniała motywację i sposób zachowania, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na oskarżonym obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstw oraz możliwość ich naprawienia w przyszłości. Ponadto Sąd, wymierzając karę – zgodnie z dyspozycją art.53§2 k.k. – uwzględnił także właściwości i warunki osobiste oskarżonego, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Przy wymiarze kary Sąd, kierując się dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art.53 k.k. oraz art.115§2 k.k. miał na uwadze tak okoliczności obciążające jak i łagodzące dotyczące oskarżonego.

I tak okolicznościami obciążającymi są:

- wielokrotna karalność za przestępstwa, w tym podobne;

- działanie w porozumieniu z inną osobą (skazanym już prawomocnie G. W. (1))

- wykorzystanie nieporadności starszej osoby znajdującej się w potrzebie,

- bardzo wysoka wartość powstałej szkody i jej skutki dla pokrzywdzonej (nie tylko materialne)

- przebiegły, rozciągnięty w czasie sposób działania (wykorzystanie legalnych procedur prawnych do wyłudzenia mienia znacznej wartości),

- brak wyrażenia skruchy czy choćby refleksji.

Sąd nie dopatrył się natomiast żadnych szczególnych okoliczności łagodzących.

Mając to wszystko na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 50 złotych każda. W ocenie Sądu jedynie tak orzeczona kara ma szansę spełnić swe zadanie, jest to kara sprawiedliwa, odczuwalna dla oskarżonego, ale nie nadmiernie dotkliwa (mając na uwadze rangę czynu). Orzeczona kara

znajduje poparcie w zgromadzonym materiale dowodowym, jak i uwzględnia wszelkie informacje o oskarżonym. Wymierzenie jej w niższym wymiarze, przy uwzględnieniu okoliczności, rangi gatunkowej i skutków czynu jakiego dokonał oskarżony oraz sposobu działania i prezentowanego sposobu myślenia sprawcy w trakcie i po jego dokonaniu - byłoby nieuzasadnione tak z racji prewencji indywidualnej, jak i byłoby absolutnie nieuzasadnione i niewytłumaczalne w ramach prewencji ogólnej. Zdaniem Sądu wymierzona wobec D. D. (1) kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności winna uzmysłwić oskarżonemu naganność przypisanego mu czynu.

Dodatkowo kara grzywny w ocenie Sądu zabezpieczy prawidłowe oddziaływanie społeczne w szczególności, że uświadomi oskarżonemu konieczności ponoszenia konsekwencji swoich działań także na płaszczyźnie finansowej. Oskarżony dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w tym także korzyści stanowiącej mienie znacznej wartości, wobec czego w ocenie Sądu wymierzenie oskarżonemu kary

			grzywny było celowe, a nawet konieczne.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. D. (1)	2	2	W wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu oskarżycielki posiłkowej E. W. - adw. T. T. orzeczono na podstawie przepisów wskazanych w pkt.2 części rozstrzygającej wyroku - uwzględniając liczbę rozpraw, w których brał udział pełnomocnik.
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Z racji toczącego się równoległe postępowania cywilnego (z powództwa E. W. przeciwko D. D. (1) o zapłatę) Sąd nie wydawał rozstrzygnięcia w przedmiocie naprawienia szkody, o co nie wnosili			

zresztą ani Prokurator, ani oskarżycielka posiłkowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika.	
7. Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3.	Uwzględniając fakt wymierzenia oskarżonemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności oraz brak jakiegokolwiek jego majątku nadającego się do przeprowadzenia z niego skutecznej egzekucji, a także okoliczność odbywania przez D. D. (1) już obecnie kary pozbawienia wolności Sąd za zasadne uznał zwolnienie oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.
6. Podpis	
Poznań, 2 listopada 2020r. SSO Tomasz Borowczak	

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień (w terminie przedłużonym zarządzeniem Prezesa Sądu Okręgowego w P. nr (...))
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego z wyboru – adw. J. R.
3. przedłożyć za 14 dni od doręczenia lub po wpłynięciu apelacji.

Poznań, dnia 2 listopada 2020r.

SSO Tomasz Borowczak